

Bumm! Előre, bumm! Hátra!

LÁTOGATÁS A NALORS GRAFIKA NYOMDÁBAN

Keresztes Tamás

Vác, Eötvös utca 16. Csendes utcácska, nem mesz-sze a városközponttól, békés lakókörnyezet, senki se gondolná, hogy a környezetbe simu-ló házban különleges nyomda működik. Még a nyomdákra jellemző gépkattogás hangja sem szűrődik ki. A heidelbergi ofszetgép szorgalmas „ciccegését” is már csak akkor halljuk meg, ami-kor Csorba András igazgató végigkialauzol min-

ket az épületben, hogy aztán az egyik ámulatból a másikba essünk. Na, persze nem annak a négy-színés, B3-as ofszetgépnek a látványától, amelyből éppen egy katalógus szép, színes lapjai sorjáznak elő, még csak nem is a korszerű CTP-berendezés-től, amelyen nem csak a saját nyomólemezek készülnek, de bérmunkára is futja a teljesítmé-nyéből. Ilyeneket látni máshol is. A meglepetés

TÍZ NAP A VÁCI GRAFIKAI MŰHELYBEN

nézd, hogy állnak a dolgok

régóta álmodz egy tökéletes műhelyt

óriásít, egy csarnokot:

egy grafikai prést – itt, ott egy rajzasztalt

festményeket sokat

festékek, tusok, papír, nagyon sok papír,

filcek, celluxok,

boldogságok

és neked semmid, se pénzed, se tűzre való fa,

se energia

semmi

csak álmok

egyszer, egyszer, szegre akasztható álmok

ez van.

és egyszer csak ott találsz magad, és

grafikai prést és lito,

és kövek / amelyekből egy berlini falat építhetnél / és

papírok, rakásban hosszú

széles, lágú, vékony, vastag, fehér, sárga

és szitanyomat...

és ofszetgép bumm! – előre, bumm! – hátra...

...a prések, a kövek, a hivatás.

hat órákor felkelsz, kilenc órára már készen is a nyo-matok,

2 2 2 2 két 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2

2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2

színben, tíz órára teljesen felébredsz, bumm! –

előre, bumm! – hátra

litográfia

valahogy így van ezzel a vác-cal, bumm! – előre,

bumm! hátra

és kész a litográfia...

akkor ér minket, amikor benyitunk abba a mű-helybe, amelynek nagy részét egy százéves kő-nyomó gép foglalja el. Az öreg „matuzsálem”-nem kiállítási tárgy, hanem egy ma is működő csoda, amely most ugyan éppen pihen, de a műhelyben szerteszét láthatók a kész és félbeha-gyott nyomatok és üzenetek, hogy még visszajö-vünk, és folytatjuk a munkát.

Nem csak ezek tanúskodnak az itt folyó alkotómunkáról: a polcokon simára csiszolt Solnhofeni mészkölapok várják, hogy valaki zsíros krétával fölrajzolja rájuk álmait, mert sok művész számára valóban álom, hogy a műhelyben a litográfia mellett a szitanyomó technikát is gyakorolhatja, és ehhez a műhelyeket alapító és működtető Szabó István litográfus és Termann István szitanyomó mesterektől még szakmai segítséget is kap.

Az előző oldalon olvashatjuk az itt eltöltött napokról írt furcsa, szabados versét az egyik vendég művésznak, Dan Pejovschi-nak.

Ami a művészeknek az alkotás öröme, a látogatónak szakmai kaland, a fenntartónak és üzemeltetőnek valószínűleg hivatástudat és napi kihívás.

1986-ban alapították „Országos Grafikai Műhely” néven a váci művészeti alkotóműhelyt, grafikai nyomdát.

1992. január 1-jétől Nalors Grafika Kft. néven működik, továbbra is elsősorban a magyar grafikát és a magyar grafikusművészeket kívánja szolgálni!

„Ennek a szándéknak a realizálásához egyetlen szakmai fórumtól, a Magyar Grafikusművészek Szövetségétől remélhetünk partneri támogatást” – írják az alapítók a Szövetségnek.

Az elmúlt több mint huszonöt évben a Nalors Grafika számtalan grafikát, művészeti könyvet, katalógust és más nyomdai terméket készített és

adott ki. Jelentős értéket hozott létre a sokszorozott grafikák területén.

A Nalors Grafika a művészet és a kultúra támogatását is feladatának tartja. 1992 óta a Nalors Grafikánál kb. 3500 kiadás készült. Az egyes kiadások költségeinek nagy részét többször a Grafikai Műhely állta. Ezzel meg tudtuk valósítani a célunkat, azt, hogy a magyar művészetet és kultúrát kitartóan támogassuk.

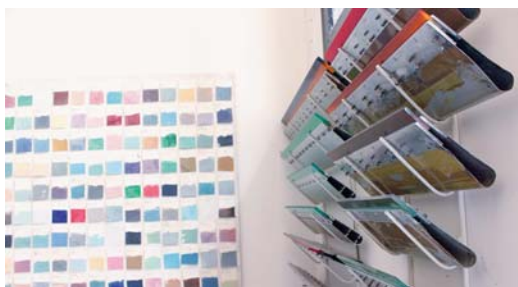
De számos külföldi művész is élvezhette ezt a szolgálatot.

A Nalorsnál minden területen nagy tapasztalattal rendelkező nyomdász mesterek dolgoznak.

A vendég művészek a segítség mellé, ha kell, még szállást is kaphatnak. A tökéletes alkotáshoz, a következő napi nyomtatási munkára történő felkészüléshez délután és gyakran éjszaka is élnek a műhely adta helyi és technikai lehetőségekkel. Az emeleten egyszerűen berendezett, de kényelmes szobában pihenhetnek. Mint hallottuk, szívesen igénybe is veszik ezt a lehetőséget, mivel így szabadabban tudják beosztani a munkával töltött idejüket.

Arról, hogy mit jelent számára a műhely, így ír a festőművész Kádár Katalin:

*„Az utca kedves és csendes,
A kávé friss és élvezetes,
A munkálkodás a műhelyben szorgos és elmélyült,
Termann Pista türelmes és segítőkész.
Mindent egybevetve: csillaagos ötös.
A többi már rajtam múlik.”*

Mi, ma csak a szorgos és elmélyült munka végeredményét láthattuk, de a többivel maximálisan egyetértünk. Mindenesetre ígéretet kaptunk Csorba Andrástól, hogy visszatérhetünk egyszer, amikor munka közben is láthatjuk a gépeket, és találkozhatunk a munkatársakkal is. Visszajövünk.